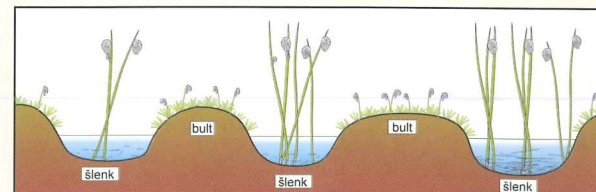
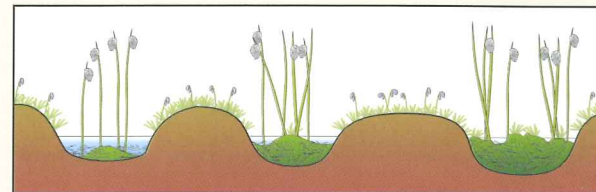

Tříjezerní slat'

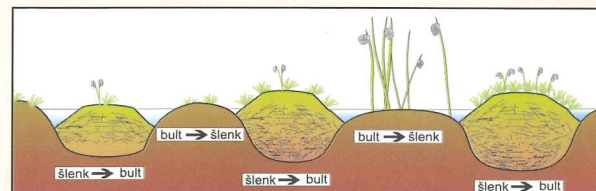
Vývoj rašeliniště

Suchomilné druhy (keříčky vlohyně, vřes a mechy) rostou na kopečcích - bultech. Prohlubně - šlenky se stojící vodou, zarůstají vlhkomilnými druhy (rašeliníky, ostřicemi a suchopýry).

Vegetace šlenků přirůstá rychleji a postupně se vyvyšuje nad okolní povrch do té doby, dokud je dostatečně sycena vodou. Pak jej osídlí suchomilné druhy.

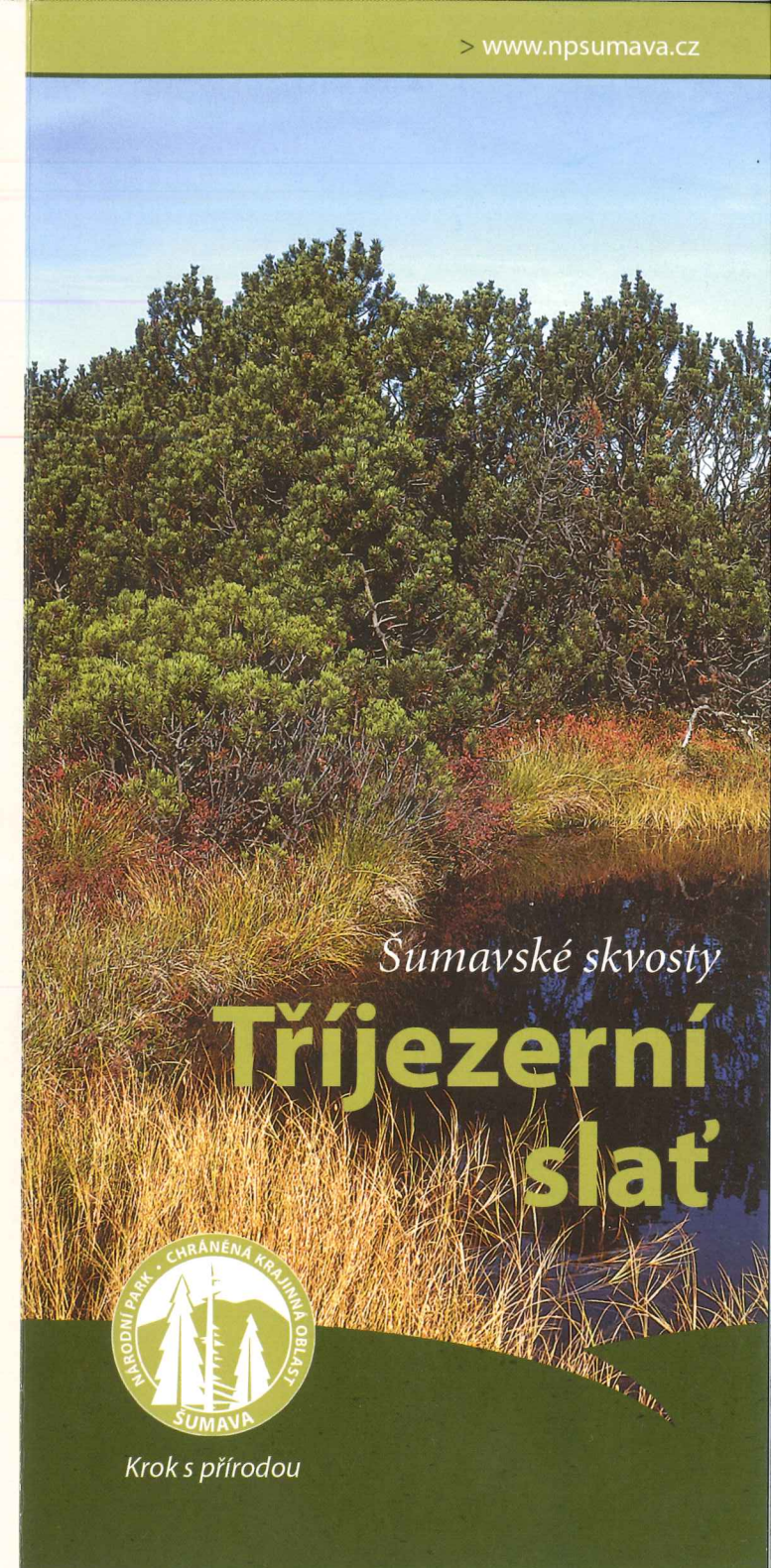

Ze šlenků se stávají nové bulty, z bultů se postupně stanou šlenky.

Kontaktní adresa:
 Informační středisko
 Správy NP a CHKO Šumava
 Rokyta, 341 94
 Telefon: 376 599 009
 isrokyta@npsumava.cz

Vydala Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 2014.
 Text: RNDr. Ivana Buřková. Foto: Vladislav Hošek.
 Tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o. Černá v Pošumaví.

Šumavské skvosty
**Tříjezerní
 slat'**

Krok s přírodou

Tříjezerní slat'

Tříjezerní slat' je malé horské vrchoviště pravidelného oválného tvaru pod jihovýchodním svahem Oblíku (1224 m n. m.). Leží v nadmořské výšce 1066 m a dalo by se nazvat učebnicovým vrchovištěm, protože zde najdeme všechno, co by správné horské vrchoviště mělo mít:

- v centrální živé části jezírka,
- pás klečoviny, který ji obklopuje,
- podmáčené smrčiny kolem otevřené plochy vrchoviště.

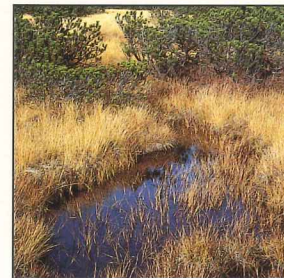
Tříjezerní slat' je vrchoviště prameništěního typu. To znamená, že vzniklo na vývěrech podzemní vody v místech puklin nebo tektonických poruch v kombinaci s méně propustným podložím. Pro zdárný vývoj vrchoviště je však nutný i dostatek srážkové vody a příhodné klimatické podmínky, za kterých nedochází k velkému výparu. Vrchoviště se nachází ve vlhké a chladné oblasti, o čemž svědčí 1 100 mm průměrných ročních srážek a 160 mrazových dní v roce.

Šumavská vrchoviště vznikla v době poledové, tedy asi před 9 000 lety. Ustupující ledovec vytvořil menší prohlubně, kde se zachycovala voda. Ty postupně zarůstala vegetací, která se během jejich dlouholetého vývoje měnila. Zpočátku tato místa zarůstala ostřicemi a rákosem, později rákos ustoupil a nahradily jej rašeliničky a suchopýr.

Odrazem těchto změn je složení rašelinných vrstev, které bychom viděli na příčném řezu vrchovištěm. Nejlepším zdrojem informací o vývoji přírody v okolí vrchoviště jsou rozbory pylových zrn, jež byla konzervována ve vrstvách rašeliny během svého vzniku. Mocnost rašeliny je asi 4,5 m.

Krátká naučná stezka s informačním panelem u vstupu umožňuje pohodlnou prohlídku živé části slati s jezírky. Naučná stezka je v provozu od roku 1979.

Současná vegetace rašeliniště je rozčleněna do několika zón. Na otevřené, činné části, ve středu vrchoviště se nalézají tři jezírka a typická vrchovištní květena. Její výskyt je podmíněn převážně vysokou hladinou podzemní vody a nízkým obsahem dostupných živin. Mezi typické vrchovištní rostliny, které potkáte na této slati, patří kyhanka sivolistá, klikva bahenní, suchopýr pochvatý, vlochyně bahenní, šicha černá, rosnatka okrouhlostá, ostřice mokřadní a roste zde i vzácná a nenápadná blatnice bahenní. Vegetace vrchoviště je poměrně monotónní

a největšího druhového bohatství zde dosahují mechorosty. Z nich nejvýznamnější jsou rašeliničky, které jsou hlavními tvůrci každého rašeliniště.

Činnou část vrchoviště obklopuje klečovina. Jsou to porosty borovice nízkého vzrůstu, která je nesprávně nazývána klečí.

Druh rostoucí na šumavských slatích je botaniky považován za křížence skutečné borovice kleče a borovice blatky a bývá někdy označován jako „rašelinná“ kleč s latinským názvem *Pinus x pseudopumilia*.

Silně zamokřený okraj rašeliniště, kde souvislý porost klečoviny přechází v rozvolněné rašelinné a podmáčené smrčiny, se označuje jako lagg. Je to místo, kde prosakuje voda z vlastního rašelinného tělesa. Slat' je převážně odvodňována severovýchodním směrem.

Stejně jako květena vrchoviště, tak i jeho fauna je velmi specifická. Typicky rašelinné druhy – tyrfobionti nikdy neopouštějí hranice rašeliništního ekosystému. K životu na vrchovišti jsou tyto živočichové přizpůsobeni lehkým tělem opatřeným křídly nebo nohama, které se neboří do měkké půdy. Těmto nárokům nejlépe vyhovují těla hmyzu a ptáků.

Vjezd cyklistům je na poválku zakázán.

V zimním období je vrchoviště pro návštěvníky uzavřeno (zimování chráněných druhů živočichů).

Příjemný pobyt přeje Správa NP a CHKO Šumava.